

# РЕШЕНИЕ

№ 19870

гр. София, 10.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ:** Луиза Христова  
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12009** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).  
Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от председателя на Управителния съвет, депозирана чрез процесуален представител – юрисконсулт Д. Д. против Решение № 4297 от 28.09.2025 г., постановено по НАХД № 12794/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11 състав. С решението е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН], издаден на 19.08.2021 г. от Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, с който на „ЕМ КОМПЛЕКТ СЕРВИЗ“ ЕООД за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановеното решение. Мотивирано е становище, според което систематичното тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП (ДВ, бр. 105/2018 г.) и нормите на чл. 167а, ал. 3 и ал. 4, чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП, не дават основание да се приеме, че въведената възможност за установяване и ангажиране на административно – наказателната отговорност за някои видове административни нарушения на този закон по опростена процедура, въз основа на заснемане от

електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, е приложима единствено за нарушения, извършени от водачи на МПС, но не и за ползватели и собственици на ППС от категорията на чл. 10б, ал. 3 от ЗП. С позоваване на предложените и приети изменения и допълнения през 2019 г. в ЗДвП и в ЗП – въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства, на база време (винетни такси) и на база изминато разстояние (тол такси) и на мотивите към законопроекта е обоснована теза, че издаването на ЕФ е допустим процесуален ред за санкциониране на административни нарушения на задължението за плащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП. Твърди се, че образците на ЕФ по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП са утвърдени от УС на АПИ и в този смисъл, съдържат ясно и точно описание на всички факти от значение за съставомерните елементи на съответното административно нарушение. Сочи се, че списъкът на пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, за които може да се събират такси за ползване на пътната инфраструктура се приема с решение на Министерски съвет и се обнародва в Държавен вестник, а списъкът на тол сегментите, включени в обхвата на платената пътна мрежа е приет с решение на Управителния съвет на АПИ и е публикуван на интернет страницата на Агенцията. Застъпено е становище, че размерът на дължимата пътна такса не е елемент от състава на санкционираното с ЕФ административно нарушение, поради което не е част от реквизитите на утвърдения образец, още повече, че е нормативно регламентиран в Тарифата за таксите, които се събират при преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., съгласно чл.10, ал. 6 от ЗП. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което издаденият от АПИ, ЕФ да бъде потвърден.

Процесуалният представител на касатора поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано и в проведеното пред настоящата инстанция съдебно заседание. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на санкционираното дружество.

Ответникът по жалбата „ЕМ КОМПЛЕКТ СЕРВИЗ“ ЕООД, представлявано от управителя Е. М., чрез процесуалния си представител – адв. Й. Л., САК оспорва жалбата. В представения писмен отговор (л. 11 – л. 23) и писмена защита (л. 30 – л. 43) излага подробни съображения относно обосноваността и законосъобразността на постановения съдебен акт, с които мотивира искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Цитира съдебна практика по сходни казуси. Претендира разноски в размер, съобразен с представените доказателства.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, наведените касационни основания и становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 10.10.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 330056 на 12.10.2024 г.), от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК – касационно основание, предполагащо отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда и съгласно чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК.

В мотивите на съдебния акт липсва анализ на събраните в съдебното производство доказателства, въз основа на който е следвало да бъдат посочени приетите за установени от съда релевантни за състава на процесното административно нарушение факти. Съдът се е ограничил да посочи допуснати нарушения на процесуалните правила при установяване и констатиране на административното нарушение, които е приел за ограничаващи ефективното упражняване правото на защита на санкционираното дружество, предпоставящи отмяната на обжалвания ЕФ. Съдебният контрол, който следва да извърши районният съд в административно наказателното производство включва проверка със способите и средствата на доказване, предвидени в процесуалните закони на релевантните факти, въз основа на които следва да бъде установено извършено ли е административното нарушение, което е санкционирано, установен ли е извършителят на това нарушение, виновно ли е извършено. Едва след положителен отговор на тези въпроси, изведен въз основа на анализа на събраните в съдебното производство доказателства, е дължима преценката и относно спазването на процесуалните изисквания за установяване и санкциониране на нарушението.

Като инстанция по правото, а не по фактите при липсващо фактическо изложение в обжалвания съдебен акт, с оглед ограничените правомощия от разпоредбата на чл. 220 от АПК, настоящият съдебен състав е лишен от възможност да извърши проверка на приложените материални норми и да постанови съдебен акт по съществото на спора. Въззивната инстанция е задължена да даде отговор на възраженията на страните не само по приложението на процесуалните норми, а най – вече по фактите, установяващи или не, подлежащо на административна санкция нарушение на закона. Резултатът от тази проверка е задължителна част от съдържанието на мотивите на съдебния акт.

Наред с изложеното, настоящият съдебен състав не споделя становището на Районния съд, че нормативната уредба, действала към момента на извършване на нарушението и към датата на издаване на обжалвания по съдебен ред ЕФ, не предвижда възможност за установяване и санкциониране на деянието в отсъствие на нарушител и контролен орган при заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение. Въпреки, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), актуална и към момента на издаване на ЕФ, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, както е посочено и в касационната жалба, това не е единствената разпоредба в ЗДвП, която регламентира реда, по който могат да бъдат установени и санкционирани административни нарушения по чл. 179, ал. 3а - ал. 3б от ЗДвП. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможност тези нарушения - по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, да бъдат установени и санкционирани с електронни фишове. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която е посочено изрично "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Подобна възможност е предвидена и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП, с които е регламентирано правото на собственика и/или ползвателя на ППС, при извършено и констатирано по предвидения ред нарушение по чл. 179, ал. 3 – ал. 3б от ЗДвП, да предприеме действия, с които да бъде освободен от отговорност. На следващо, но не по значение място, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП предвижда възможност за ангажиране на административно-наказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Не се споделя и безмотивната констатация за несъответствие на ЕФ с утвърдения образец от председателя на УС на АПИ, доколкото не отговаря на информацията, съдържаща се в приложените към делото доказателства.

Правилното приложение на материалния закон не може да бъде обсъждано абстрактно, така както е сторено в мотивите на обжалваното решение, без да са изложени приетите за установени от

съда факти, и то въз основа на събраните и проверени доказателства в съдебното производство. По изложените съображения обжалваното решение постановено при съществено нарушение на процесуалните правила следва да бъде отменено на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

При новото разглеждане на делото съдът следва да подложи на анализ събраните доказателства като събере и други, въз основа на които да установи причината за липса на отчетено таксуване в конкретния пътен участък, а и евентуалното наличие на изключващи отговорността обстоятелства по чл. 10б, ал. 7 – ал. 9 от ЗП, предвид приетите изменения в нормативната уредба след издаване на ЕФ. Едва след събиране и на тази информация, при установено при спазване на доказателствения стандарт на чл. 303, ал. 2 от НПК административно нарушение, следва да се направи преценка и за пропорционалност на наложената санкция, съобразно критериите, въведени с Решение на СЕС от 21.11.2024 г. по дело № С-61/2023 г., като се отчетат конкретните обстоятелства, при които е извършено нарушението, поведението на водача на ППС, а евентуално и на други лица, които имат отношение към изпълнение на задължението по чл. 102, ал. 2 от ЗП.

При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ Решение от 28.09.2025 г., постановено по НАХД № 12794/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.